

Predmet C-708/20

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

30. prosinca 2020.

Sud koji je uputio zahtjev:

County Court at Birkenhead (Ujedinjena Kraljevina)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

30. prosinca 2020.

Tužiteljica:

B. T.

Tuženici:

Seguros Catalana Occidente

E. B.

PRI COUNTY COURTU AT BIRKENHEAD (OKRUŽNI SUD U BIRKENHEADU, UJEDINJENA KRALJEVINA) Predmet br. [omissis] IZMEĐU

B. T.

Tužiteljica

-i-

(1) SEGUROS CATALANA OCCIDENTE

(2) gđa E. B.

Tuženici

RJEŠENJE

[omissis] dana 30. prosinca 2020., nakon što je 22. prosinca 2020. donio pisanu presudu u ovom predmetu, nakon što je saslušao zahtjev tužiteljice za

odobrenje podnošenja žalbe prije nego što je odgodio postupak kako bi stranke razmotrile uvjete za podnošenje zahtjeva za prethodnu odluku Sudu

[*omissis*]

TE NAKON što je sud smatrao da je, kako bi se sudu pred kojim se vodi postupak omogućilo donošenje presude u ovom predmetu, potrebno riješiti pitanja koja se odnose na tumačenje članka 13. stavka 3. Uredbe (E[U]) br. 1215/2012 i da je uputno od Suda zatražiti donošenje prethodne odluke o tim pitanjima,

RJEŠAVA SE sljedeće:

1. pitanja u vezi s tumačenjem članka 13. stavka 3. Uredbe (E[U]) br. 1215/2012, koja su iznesena u priloženom Dodatku, uputit će se Sudu radi donošenja prethodne odluke u skladu s člankom 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU),
2. ovo će se rješenje bez odlaganja dostaviti Sudu,
3. postupci povodom tužbe protiv oba tuženika općenito se prekidaju do okončanja postupka povodom zahtjeva za prethodnu odluku,
4. [*omissis*]
5. [*omissis*]
6. odbija se tužiteljin zahtjev za odobrenje podnošenja žalbe vezano za utvrđenja iz članaka 17. i 18. Uredbe (E[U]) br. 1215/2012. [*omissis*]

[*omissis*] **[orig. str. 2.]**

DODATAK

A. SUD KOJI JE UPUTIO ZAHTEJEV

- 1 Ovaj zahtjev na temelju članka 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije podnosi County Court at Birkenhead (Okružni sud u Birkenheadu) u Engleskoj i Walesu. [*omissis*]

B. STRANKE

- 2 Tužiteljica ima domicil u Engleskoj i Walesu [*omissis*].
- 3 Druga tuženica ima domicil u Republici Irskoj i vlasnica je nekretnine koja se nalazi u [*omissis*] Alicanteu, Španjolska (u daljnjem tekstu: nekretnina). [*omissis*].
- 4 Prvi tuženik bio je u svakom relevantnom trenutku osiguravatelj sa sjedištem u Španjolskoj te je drugoj tuženici pružao osiguranje od izvanugovorne

odgovornosti vezano za nekretninu. Prvi tuženik ne sudjeluje u osporavanju sudske nadležnosti od strane druge tuženice niti u ovom zahtjevu za prethodnu odluku.

C. PREDMET I ČINJENICE SPORA

- 5 Tužiteljica tvrdi, a druga tuženica osporava sljedeće:
 - a. Ugovorom koji je član njezine obitelji, u ime tužiteljice, sklopio s drugom tuženicom sporazumno se utvrdilo da će se tužiteljici i njezinoj obitelji osigurati sedam noćenja sa smještajem u nekretnini od 31. ožujka 2018.
 - b. Smještaj je rezerviran i plaćen putem interneta.
 - c. Struktura nekretnine obuhvaćala je područje vanjskog otvorenog popločenog dvorišta koje vodi do bazena. **[orig. str. 3.] [orig. str. 4.]**
 - d. Dana 3. travnja 2018. tužiteljica je, tada u dobi od 83 godine, šetala otvorenim dvorištem prema bazenu te se spotakla o stepenicu koju nije vidjela pavši na svoju desnu stranu (u daljnjem tekstu: nezgoda).
 - e. U nezgodi je zadobila prijelom desnog kuka i ručnog zgloba te ozljede na čelu zbog kojih se morala podvrgnuti kirurškom zahvatu u Španjolskoj. *[omissis]*
- 6 Tužiteljica podnosi tužbu protiv druge tuženice vezano za svoje ozljede i gubitke. Tužiteljica ističe da je druga tuženica na temelju ugovorne i izvanugovorne odgovornosti bila obvezna postupati s potrebnom razinom pažnje i profesionalnosti kako bi osigurala da nekretnina bude u razumnoj mjeri sigurna za upotrebu, a da se ta obveza prekršila. Tužiteljica (među ostalim) tvrdi da je postojala obveza postavljanja ograde uz stepenicu i/ili znaka upozorenja i/ili određenog oblika označavanja stepenice. Prvi tuženik osporava odgovornost, a druga se tuženica nije podvrgnula nadležnosti engleskog suda niti uložila odgovor na tužbu.
- 7 Postupak je pokrenut pred County Court Money Claims Centreom in England and Wales (Centar Okružnog suda za novčana potraživanja u Engleskoj i Walesu, Ujedinjena Kraljevina) 14. travnja 2019. nakon čega je tužba dostavljena tuženicama *[omissis]*. Tužiteljica je tvrdila da je sudska nadležnost nad prvim tuženikom u skladu s člankom 11. stavkom 1. točkom (b) i člankom 13. stavkom 2. Uredbe E(U) br. 1215/2012 (u daljnjem tekstu: **preinačena Uredba Bruxelles I.**). Prvi tuženik nije osporavao sudska nadležnost i podnio je odgovor na tužbu. U svojem odgovoru na tužbu prvi tuženik priznao je da (i) je osigurao drugu tuženicu vezano za njezino iznajmljivanje nekretnine gostima koji to plaćaju i da (ii) je dužan nadoknaditi joj štetu vezano za njezinu odgovornost za nezgodu izuzev u slučaju „*ograničenja police*”. Tužba je zatim ustupljena County Courtu at Birkenhead (Okružni sud u Birkenheadu).

- 8 Druga je tuženica podneskom od 29. siječnja 2020. osporila nadležnost sudova Engleske i Walesa za odlučivanje o tužbi koja je podnesena protiv nje.
- 9 Prije nego što se o podnesku moglo raspravljati, zbog daljnjih informacija primljenih kao odgovor na Dio 18. Zahtjeva za daljnje informacije od tužiteljice, prvi je tuženik objasnio svoje stajalište i tvrdio da ograničenja iz police osiguranja znače da se ona ne primjenjuje na slučaj korištenja nekretnine od strane druge tuženice u svrhu smještaja za odmor gostiju koji taj smještaj plaćaju. Prvi je tuženik stoga osporio obvezu naknade štete drugoj tuženici zbog nezgode, a zatim zatražio odbijanje tužiteljičinog tužbenog zahtjeva u odnosu na njega. Valjanost i opseg [**orig. str. 5.**] pokriva osiguranja ostaju predmet spora (samo) između tužiteljice i prvog tuženika. [*omissis*] Odlučivanje o zahtjevu prvog tuženika za odbijanje tužbenog zahtjeva prekinuto je do donošenja odluke iz ovog zahtjeva.
- 10 Do dana rasprave o zahtjevu druge tuženice tužiteljica je u odnosu na drugu tuženicu isticala postojanje sudske nadležnosti u skladu s člankom 13. stavkom 3. preinačene Uredbe Bruxelles I. Tužiteljica je dodatno ustvrdila postojanje sudske nadležnosti u skladu s člancima 17. i 18.
- 11 Odgovor druge tuženice na tužbu okružni sudac primio je [*omissis*] 7. prosinca 2020. U svojoj odluci donesenoj 22. prosinca 2020. sud koji je uputio zahtjev utvrdio je da nije nadležan u skladu s člankom 17. i člankom 18. Tužiteljica nastoji osporiti to utvrđenje, ali ovaj se zahtjev za prethodnu odluku uopće ne odnosi na pitanja povezana s odjeljkom 4. preinačene Uredbe Bruxelles I. Sud koji je uputio zahtjev sažeo je argumente stranaka vezano za članak 13. stavak 3. i zaključio da je za donošenje konačne presude o osporavanju nadležnosti engleskog suda od strane druge tuženice potrebno uputiti prethodna pitanja Sudu.

D. RELEVANTNE ODREDBE NACIONALNOG PRAVA

- 12 Godine 2015. u predmetu **Hoteles Pi Aero Canarias SL/Keefe [2016] 1 WLR 905** Court of Appeal of England and Wales (Žalbeni sud (Engleska i Wales), Ujedinjena Kraljevina) razmatrao je područje primjene članka 11. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 44/2001 (u daljnjem tekstu: Uredba Bruxelles I) (sada članak 13. stavak 3. preinačene Uredbe Bruxelles I).
- 13 Činjenice su bile sljedeće:
 - a. drugi tuženik, Hoteles Pinero Canarias SL, bio je španjolsko društvo vlasnik i upravitelj hotela,
 - b. prvi tuženik, Mapfre, bio je osiguravatelj od odgovornosti drugog tuženika,
 - c. tužiteljica je bila engleska gošća ozlijeđena u hotelu drugog tuženika,
 - d. tužiteljica je podnijela tužbu protiv tuženikâ pred engleskim sudom,
 - e. prvi tuženik priznao je nadležnost engleskog suda,

- f. drugi tuženik je osporavao nadležnost engleskog suda,
- g. tužiteljica je osnovanost sudske nadležnosti temeljila na članku 11. stavku 3. Uredbe Bruxelles I. [orig. str. 6.]
- 14 Court of Appeal (Žalbeni sud) smatrao se nadležnim za hotel sa sjedištem u Španjolskoj kada je bila riječ o tužbi izravno podnesenoj protiv osiguravatelja od odgovornosti tog hotela.
- 15 Hotel se protiv te odluke žalio Supreme Courtu (Vrhovni sud, Ujedinjena Kraljevina) koji je u kolovozu 2017. uputio [omissis] [Sudu Europske unije] sljedeća pitanja (**vidjeti predmet C-491/17, SL [C 347] 1[[omissis] 6.] listopada 2017., [str. 18.]**):
- a. *Treba li se na temelju članka 11. stavka 3. Uredbe Bruxelles I. [sada članak 13. stavak 3. preinačene Uredbe Bruxelles I.] tužba oštećenika protiv ugovaratelja osiguranja/osiguranika odnositi na stvari koje se tiču osiguranja, na način da se time postavlja pitanje valjanosti ili učinka police osiguranja?*
 - b. *Treba li na temelju članka 11. stavka 3. postojati opasnost od nesuglasnih presuda ako se proširenje tužbe ne dopusti?*
 - c. *Ima li sud diskrecijsko pravo dopustiti proširenje tužbe iz članka 11. stavka 3.?*
- 16 Nakon što su stranke i Komisija podnijele pisana očitovanja, tužbi je udovoljeno nagodbom, a zahtjev za prethodnu odluku je povučen.
- 17 Na temelju općih pravila presedana u Engleskoj i Walesu niži sud vezan je utvrđenjima višeg suda. U ovom predmetu County Court at Birkenhead (Okružni sud u Birkenheadu) niži je sud u odnosu na Court of Appeal (Žalbeni sud).
- 18 Stranke se ne pozivaju ni na jedno drugo pravilo nacionalnog prava o ugovornim i izvanugovornim obvezama.

E. RELEVANTNE ODREDBE PRAVA UNIJE

- 19 Člankom 10. preinačene Uredbe Bruxelles I. određuje se:
- U stvarima koje se odnose na osiguranje, nadležnost se utvrđuje ovim odjeljkom, ničime ne dovodeći u pitanje odredbe članka 6. i članka 7. točke 5.*
- 20 Člankom 13. preinačene Uredbe Bruxelles I. određuje se:

„1. U pogledu osiguranja od odgovornosti, osiguravatelj također može, ako to dopušta pravo suda, sudjelovati u postupku koji je oštećena stranka pokrenula protiv osiguranika. [orig. str. 7.]

2. Članci 10., 11. i 12. primjenjuju se na tužbe koje podigne oštećena stranka izravno protiv osiguravatelja, ako je takva izravna tužba dopuštena.

3. Ako pravo koje uređuje takve izravne tužbe omogućuje da nositelj prava na osiguranje ili osiguranik budu obuhvaćeni istom tužbom, za njih je nadležan isti sud.”

- 21 U predmetu **Kabeg/MMA Iard (predmet C-340/16)** Sudu je postavljeno pitanje je li poslodavac, koji je ozlijeđenoj žrtvi naknadio bolovanje, „slabija stranka” u odnosu na osiguravatelja od odgovornosti za štetu trećima u svrhu pozivanja na pravila o sudskoj nadležnosti iz odjeljka 3. Uredbe Bruxelles I. Nezavisni odvjetnik M. Bobek u svojem je mišljenju raspravljao o tome može li se predmet klasificirati kao „stvar koja se odnosi na osiguranje”. Njegovo mišljenje sadržava sljedeći odlomak ([mišljenje od 18. svibnja 2017., ECLI:EU:C:2017:396], u [t.] 36.):

„Smatram da nije ni potrebno ni pametno pokušati odrediti opću i iscrpnu definiciju ‚stvari koja se odnosi na osiguranje’ te stoga ni definiciju ‚osiguranja’. To se može prepustiti pravnim teoretičarima. Međutim, postoji jedan element koji proizlazi iz pregledane sudske prakse, a koji je prirodno povezan s logikom sustava Briselske konvencije/Uredbe: za potrebe međunarodne nadležnosti, osnova za definiranje ‚stvari koja se odnosi na osiguranje’ u biti je ‚pravni razlog tužbe’. Je li pravni razlog zbog kojeg se tužba podnosi protiv određenog tuženika (drugim riječima, predmet tužbe) utvrđivanje prava i obveza koje proizlaze iz osiguravateljnog odnosa? Ako jest, za predmet se može reći da predstavlja stvar koja se odnosi na osiguranje.”

- 22 Nezavisni odvjetnik M. Bobek zaključio je da taj pojam treba tumačiti autonomno i ujednačeno. On se temelji na „pravnom razlogu tužbe” (drugim riječima, treba ispitati koji je predmet tužbe protiv određenog tuženika). Zaključio je da je obuhvaćen područjem primjene odjeljka 3. „ako se odnosi na prava i obveze koje proizlaze iz osiguravateljnog odnosa”. Sud se u svojoj presudi nije izravno osvrnuo na mjeru u kojoj tužba mora biti „stvar koja se odnosi na osiguranje” da bi bila obuhvaćena područjem primjene odjeljka 3. ni na značenje pojma „stvar koja se odnosi na osiguranje”.

- 23 Međutim, u predmetu **Kabeg** Sud jest zaključio da: (1) je pojam „slabija stranka” puno širi u stvarima koje se odnose na osiguranje nego u području potrošačkih ugovora ili u području pojedinačnih ugovora o radu; (2) poslodavci na koje su prešla prava njihovih zaposlenika na naknadu štete mogu se smatrati osobama koje su pretrpjele štetu u smislu odjeljka 3. Uredbe (neovisno o njihovoj veličini i pravnom obliku); (3) relevantni [orig. str. 8.] poslodavac može se smatrati

„slabijom strankom” u odnosu na osiguravatelja iz čega slijedi da „(4) [omissis] poslodavac na kojeg su prešla prava zaposlenika – oštećene stranke u prometnoj nezgodi – kojemu je nastavio isplaćivati plaću, može, u svojstvu „oštećene stranke”, podnijeti tužbu protiv osiguravatelja vozila koje je sudjelovalo u toj nezgodi, pred sudovima države članice u kojoj ima poslovni nastan, kad je izravna tužba moguća.”

- 24 Sud u predmetu **Keefe** nije uspio razmotriti upućena pitanja, niti je dobio mišljenje nezavisnog odvjetnika.

F. SAŽETAK ARGUMENATA STRANAKA

- 25 Tužiteljica ističe da:

- a. Pozivajući se na autoritet engleskog predmeta **Keefe** tužiteljica može osiguranika s domicilom u inozemstvu obuhvatiti tužbom protiv osiguravatelja s domicilom u inozemstvu u skladu s člankom 13. stavkom 3.
- b. Teleološko tumačenje članka 13. stavka 3. bi, zbog razloga navedenih u presudi **Keefe**, išlo u prilog mogućnosti da se tužba protiv osiguravatelja proširi na osiguranika ako tužitelj od oboje potražuje naknadu pretrpljene štete i gubitka koji je iz toga proizašao.
- c. Nije potrebno postojanje „spora” između osiguravatelja i osiguranika u pogledu valjanosti ili učinka police osiguranja. Jedini uvjet koji je potrebno ispuniti u skladu s člankom 13. stavkom 3. je taj da pravo mjerodavno za izravnu tužbu protiv osiguravatelja, a u predmetnom slučaju je to španjolsko pravo, dopušta da se takva tužba proširi na osiguranika.
- d. Osim toga i u svakom slučaju, kada postoji takav spor između osiguravatelja i osiguranika, članak 13. stavak 3. dopušta da se tužba protiv osiguravatelja proširi na osiguranika.

- 26 Druga tuženica ističe sljedeće:

- a. Članak 13. stavak 3. primjenjuje se samo na tužbe koje predstavljaju stvar koja se odnosi na osiguranje.
- b. Tužiteljčina tužba odnosi se na naknadu štete i posljedičnog gubitka nastalih zbog navodno nemarnog stavljanja na raspolaganje smještaja za odmor. Nije riječ o stvari koja se odnosi na [orig. str. 9.] osiguranje i ona to ne postaje samo zbog činjenice da je obuhvaćena istom tužbom kao i izravna tužba protiv osiguravatelja.
- c. Pored navedenoga, ona ne postaje stvar koja se odnosi na osiguranje samo zbog toga što postoji spor između osiguravatelja i oštećene stranke koji se odnosi na valjanost ili učinak police osiguranja.

G. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE TRAŽI ODLUKA SUDA

- 27 Pitanja upućena ovim zahtjevom otvaraju tri različita problema:
- a. ako oštećena stranka na temelju članka 13. stavka 2. preinačene Uredbe Bruxelles I. podnese tužbu protiv osiguravatelja navodnog štetnika, u državi članici svojeg domicila, može li oštećena stranka tu tužbu proširiti na navodnog štetnika u skladu s člankom 13. stavkom 3. preinačene Uredbe Bruxelles I. ako se tužba protiv navodnog štetnika ne tiče „stvari koja se odnosi na osiguranje” (u daljnjem tekstu: **prvi problem**),
 - b. što podrazumijeva „stvar koja se odnosi na osiguranje” u smislu odjeljka 3. preinačene Uredbe Bruxelles I. (u daljnjem tekstu: **drugi problem**) i
 - c. u slučaju spora između tužitelja i osiguravatelja u pogledu valjanosti ili učinka police osiguranja, dopušta li postojanje takvog spora tužitelju da tužbu protiv osiguravatelja u državi članici svojeg domicila u skladu s člankom 13 stavkom 2. proširi na navodnog štetnika u skladu s člankom 13. stavkom 3. (u daljnjem tekstu: **treći problem**)?
- 28 Pitanja iz **prvog problema** (pitanja (a) i (d)) Sudu se upućuju zbog sljedećih razloga:
- a. Sud je u predmetu **Odenbreit/FBTO Schadeverzekerhtgen NV (predmet C-463/06 [13. prosinca 2007., ECLI:EU:C:2007:792])** potvrdio da članak 9. stavak 1. točka (b) Uredbe Bruxelles I. (članak 11. stavak 1. točka (b) preinačene Uredbe Bruxelles I.) dopušta ugovaratelju osiguranja da tuži svojeg osiguravatelja u državi članici svojeg domicila čak i ako osiguravatelj ima domicil u drugoj državi (pod uvjetom da je takvo izravno pravo na tužbu dopušteno pravom mjerodavnim za ugovor o osiguranju).
 - b. U predmetu **Keefe**, engleski Court of Appeal (Žalbeni sud) trebao je odlučiti bi li oštećena stranka koja ima pravo na pokretanje postupka i koja je pokrenula postupak protiv [**orig. str. 10.**] osiguravatelja navodnog štetnika u državi članici u kojoj oštećena stranka ima domicil (u skladu s člankom 9. stavkom 1. točkom (b) Uredbe Bruxelles I.) mogla proširiti i na navodnog štetnika tu izravnu tužbu protiv osiguravatelja u skladu s člankom 11. stavkom 3. Uredbe Bruxelles I. (članak 13. stavak 3. preinačene Uredbe Bruxelles I.). Court of Appeal (Žalbeni sud) presudio je da bi oštećena stranka mogla proširiti izravnu tužbu protiv osiguravatelja na navodnog štetnika čak i kada bi navodni štetnik imao domicil u drugoj državi članici (pod uvjetom da je proširenje tužbe protiv osiguravatelja na navodnog štetnika dopušteno mjerodavnim pravom) i (važno za potrebe ovog predmeta) čak i kada spor s navodnim štetnikom ne bi uključivao stvar koja se odnosi na osiguranje.
 - c. Pojednostavljeno, temelj odluke Court of Appeal (Žalbeni sud) u predmetu **Keefe** bilo je sljedeće:

- i. u predmetu **Odenbreit** nije se zahtijevalo postojanje spora u pogledu uvjetâ iz police osiguranja da bi se protiv osiguravatelja podnijela izravna tužba u državi članici u kojoj ugovaratelj osiguranja ima domicil (ako osiguravatelj ima domicil u drugoj državi) u skladu s člankom 9. stavkom 1. točkom (b) Uredbe Bruxelles I.,
 - ii. člankom 11. stavkom 2. Uredbe Bruxelles I. [članak 13. stavak 2. preinačene Uredbe Bruxelles I.] „oštećenoj stranci” dopušta se da postupak protiv osiguravatelja štetnika pokrene u državi članici domicila oštećene stranke (ako osiguravatelj ima domicil u drugoj državi),
 - iii. člankom 11. stavkom 3. Uredbe Bruxelles I. oštećenoj stranci dopušta se da izravnu tužbu koju je protiv osiguravatelja navodnog štetnika podnijela u državi članici svojeg domicila proširi na tog štetnika (u skladu s člankom 11. stavkom 2. Uredbe Bruxelles I.) čak i ako on ima domicil u drugoj državi (ako pravo mjerodavno za izravnu tužbu protiv osiguravatelja to dopušta),
 - iv. s obzirom na to da se člankom 9. stavkom 1. točkom (b) Uredbe Bruxelles I. ne zahtijeva postojanje spora u pogledu police osiguranja (kako je potvrđeno presudom Odenbreit) za izravnu tužbu ugovaratelja osiguranja protiv osiguravatelja, nema razloga za zahtjev za postojanje takvog spora da bi se tužba mogla proširiti na navodnog štetnika (u skladu s člankom 11. stavkom 3. Uredbe Bruxelles I.) te zato što
 - v. je Court of Appeal (Žalbeni sud) svoje tumačenje članka 11. stavka 3. Uredbe Bruxelles I. smatrao sukladnim svrhama navedenima u uvodnim izjavama 13. (zaštita slabije oštećene strane) i 15. (smanjivanje mogućnosti [**orig. str. 11.**] donošenja nepomirljivih presuda u dvjema državama članicama) Uredbe Bruxelles I. [uvodne izjave 18. i 21. preinačene Uredbe Bruxelles I.].
- d. Nezavisni je odvjetnik M. Bobek u predmetu **Kabeg**, možda proturječno odluci engleskog Courta of Appeal (Žalbeni sud) u predmetu **Keefe**, naglasio da je za primjenu bilo kojeg od članaka iz odjeljka 3. Uredbe Bruxelles I. potrebno da se stvar odnosi na osiguranje. Nezavisni odvjetnik M. Bobek se pri davanju tog savjeta vodio uvodnom izjavom 11. Uredbe Bruxelles I. [uvodna izjava 15. preinačene Uredbe Bruxelles I.] u kojoj je navedeno da propisi o nadležnosti moraju biti izuzetno predvidljivi te da je u tu svrhu važno da se iznimke od općeg pravila da tuženika treba tužiti u državi članici njegova domicila usko tumače.
- e. Nije jasno nije li Sud u predmetu **Odenbreit** (kako Court of Appeal (Žalbeni sud) smatra u presudi **Keefe**) zahtijevao da za primjenu članka 11. stavka 2. Uredbe Bruxelles I. bude potrebno postojanje spora u pogledu ugovora o osiguranju. Sud je odbio navod da kvalifikacija izravne tužbe protiv

osiguravatelja prema njemačkom odštetnom pravu određuje odgovor na pitanje može li se osiguravatelja tužiti u državi članici u kojoj oštećena stranka ima domicil, pritom istaknuvši da taj odgovor ovisi o tome tiče li se tužba protiv osiguravatelja, načelno, stvari koje se odnose na osiguranje. Stajalište Courta of Appeal (Žalbeni sud) da se presudom Suda u predmetu **Odenbreit** bilo je da tužba protiv osiguravatelja ne mora uključivati „stvar koja se odnosi na osiguranje” da bi oštećena stranka mogla tužiti osiguravatelja na temelju članka 11. stavka 2. Uredbe Bruxelles I. možda se temelji na razlici u stajalištima oko toga što „stvar koja se odnosi na osiguranje” podrazumijeva (vidjeti **drugi problem** u nastavku).

- f. Engleski Supreme Court (Vrhovni sud) u predmetu **Keefe** dopustio je tuženiku (navodnom štetniku) da podnese žalbu protiv odluke Court of Appeals (Žalbeni sud). Prije razmatranja te žalbe, engleski Supreme Court (Vrhovni sud) uputio je Sudu prethodna pitanja. Ta su pitanja uključivala pitanje je li zahtjev da tužba oštećene stranke protiv navodnog štetnika obuhvati stvar koja se odnosi na osiguranje, kako bi se tužba protiv navodnog štetnika mogla spojiti, u skladu s člankom 11. stavkom 3. Uredbe Bruxelles I. s izravno pokrenutom tužbom protiv osiguravatelja navodnog štetnika u skladu s člankom 11. stavkom 2. Uredbe Bruxelles I. (u svakom slučaju u državi članici oštećene stranke). Europska komisija podnijela je Sudu očitovanje u korist tvrdnje da tužba protiv navodnog štetnika mora obuhvaćati stvar koja se odnosi na osiguranje. U tom slučaju žalba engleskom Supreme Courtu (Vrhovni sud) povučena je prije nego što je Sud počeo razmatrati pitanja koja mu je taj sud uputio te zato što **[orig. str. 12.]**
- g. je nejasno je koja od svrha ili politika na kojima počiva „iznimka u pogledu osiguranja” iz odjeljka 3. preinačene Uredbe Bruxelles I. treba imati prednost pa su poželjne smjernice Suda u vezi s time.

29 U vezi s pitanjima koja se odnose na **drugi i treći problem (pitanja (b) i (c))**:

- a. Čini se da je nezavisni odvjetnik M. Bobek u predmetu **Kabeg** smatrao da „stvar koja se odnosi na osiguranje” podrazumijeva da se relevantna tužba mora odnositi na prava i obveze koje proizlaze iz ugovora o osiguranju, ali nije smatrao nužnim postojanje spora u pogledu police osiguranja. Mišljenje nezavisnog odvjetnika M. Bobeka u predmetu **Kabeg** izraženo je u kontekstu izravne tužbe podnesene protiv osiguravatelja na temelju članka 11. stavka 2. Uredbe Bruxelles I. Nezavisni odvjetnik M. Bobek bio je mišljenja da je zahtjev da se tužba protiv osiguravatelja tiče „stvari koja se odnosi na osiguranje” zadovoljen zbog puke činjenice da se tužba protiv osiguravatelja odnosila na pitanja u pogledu prava i obveza tog osiguravatelja na temelju police osiguranja. Nije sasvim jasno na koji se način potraživanje protiv navodnog štetnika (osiguranika na temelju police osiguranja), na koje se želi proširiti izravna tužba protiv osiguravatelja, može ticati „stvari koja se odnosi na osiguranje”.

- b. Supreme Court (Vrhovni sud) je u prvom pitanju koje je uputio Sudu (vidjeti točku 15.(a)) smatrao da „stvar koja se odnosi na osiguranje” može značiti (protivno stajalištu nezavisnog odvjetnika M. Bobeka u mišljenju u predmetu **Kabeg**) da se spor mora ticati pitanja u pogledu valjanosti ili učinka police osiguranja.
- c. Od Suda se stoga traži pojašnjenje u pogledu naravi i opsega zahtjeva da se spor, kako bi odjeljak 3. preinačene Uredbe Bruxelles I. bio primjenjiv, mora ticati „stvari koja se odnosi na osiguranje”, osobito kada oštećena stranka koja podnosi izravnu tužbu protiv osiguravatelja državi članici njihova domicila na temelju članka 13. stavka 2. preinačene Uredbe Bruxelles I. želi tu tužbu proširiti na potraživanje protiv navodnog štetnika na temelju članka 13. stavka 3. preinačene Uredbe Bruxelles I., a taj štetnik ima domicil u drugoj državi.
- 30** U tim okolnostima County Court at Birkenhead (Okružni sud u Birkenheadu) upućuje Sudu sljedeća prethodna pitanja: **[orig. str. 13.]**

PRETHODNA PITANJA UPUĆENA

SUDU EUROPSKE UNIJE

- a. Zahtijeva li se člankom 13. stavkom 3. [*omissis*] Uredbe (E[*omissis*] [U]) br. 1215/2012 [Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima] da predmet tužbe na koji se poziva oštećena stranka kako bi namirila svoje potraživanje od ugovaratelja osiguranja/osiguranika uključuje stvar koja se odnosi na osiguranje?
- b. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje pod (a), je li činjenica da potraživanje koje oštećena stranka ističe u odnosu na ugovaratelja osiguranja/osiguranika proizlazi iz istih činjenica i obuhvaćeno je istom tužbom kao i izravna tužba protiv osiguravatelja, dovoljna da opravda zaključak da je potraživanje oštećene stranke stvar koja se odnosi na osiguranje čak i kada je predmet tužbe između oštećene stranke i ugovaratelja osiguranja/osiguranika nepovezan s osiguranjem?
- c. Pored navedenoga i podredno, ako je odgovor na pitanje pod (a) potvrđan, je li činjenica postojanja spora između osiguravatelja i oštećene stranke vezano za valjanost ili učinak police osiguranja dovoljna da se njome opravda zaključak da je tužba oštećene stranke stvar koja se odnosi na osiguranje?
- d. Ako je odgovor na pitanje pod (a) niječan, je li dovoljno da pravo mjerodavno za izravnu tužbu podnesenu protiv osiguravatelja dopušta da se takva izravna tužba proširi na ugovaratelja osiguranja/osiguranika? **[orig. str. 14.]**